

som var paalagt den, og jeg vil sige ligeoverfor disse Forslag, som her foreligger, at, er der Nogen, der ikke kan kaste disse Statter bort, saa er det den fattige og uformuende Befolkning. Den fattige Befolkning maa have en ordentlig Klædning, den er nødvendig for den, og deres Klæder ere maaske forholdsvis fuldt saa dyre i Told som de, de Velhavende bruge. Det Samme er Tilfældet med Sukker, der er mange Fattige, som maa ty til Sukker; fordi de nemlig ikke faae saa veltillavede Maaltider, de maa derfor bruge mere Sukker for at faae Kaffen og Theen til at glide ned i Hørnene. Noget Vignende kan man sige om Ol og Brændevin, idet de Arbeidere, der arbejde haardt, mindst af Alle kunne undvære disse Ting. Hvad Tobakken angaar, kan man ganske vist ikke sige det Samme, men i saa Henseende er den Fattiges Tilbøielighed jo ikke en anden end den Riges. Denne Udtalelse, at man kan bestaae sig selv, som man vil, forholder sig altsaa ikke rigtigt, ialtsald ikke, naar man gjør den gjældende ligeoverfor de Smaa i Samfundet. De indirekte Statter ere ganske vist Kopsfatter, forsaavidt de ramme Alle lige, men de ramme jo dog ikke Alle lige. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Scharling) udtalte iqaar, at en Nedsættelse i Indtægterne af 1 Million Kroner vilde virke saaledes, at det pr. Hoved i Danmark vilde andrage en Nedsættelse af 50 Ore om Aaret, med andre Ord, at en Familie bestaaende af 5 Personer vilde faae en Formindskelse i sin Stat af 2½ Kr. om Aaret. Hvis vi derimod gaa til, hvad Folkethinget ønsker, nemlig en Nedsættelse af 3 Millioner Kroner, vil en saadan Familie blive fritagen for en Stat af 7½ Kr. om Aaret, og det er ikke saa Lidt for Smaaafolk. Ser jeg nu paa, hvad der vil blive svaret af en saadan Familie i Stat, forsaavidt disse Artikler, som jeg har nævnt, indbringe 18 Millioner Kroner, bliver det ikke mindre end 45 Kr. aarlig. Det er altsaa ikke saa Lidt, som saaledes hviler paa den fattige Befolkning. Jeg skal imidlertid saa fuldt som Nogen indrømme, at jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Scharling) i, at man økonomisk set bør virke hen til, at vi kunne befordre Handel og Industri. Det indrømmer jeg, at jeg sætter høiest. Jeg vil nu ikke misforstaa, thi idet man sætter dem høiest og vil fritage dem for mange Byrder, kommer man samtidig til at lette de Smaa i Samfundet med Hensyn til deres Livsforholdene. Jeg tror, at der er en vis Harmoni mellem disse to Ting. Naar man nu i Virkeligheden vil se paa, hvilken Klasse af Be-

folkningen der nærmest maa interessere sig for Gjennemførelsen af Told- og Skibsafgifts- og Brændevinsloven — at det er berettiget fra vor Side, ville vistnok Alle indrømme — og som umiddelbart vil høste Fordel deraf, og jeg siger med velberaad Du umiddelbart, thi jeg indrømmer, at hele Landet vil komme til at nyde godt deraf, saa bliver det først og fremmest København og Bjerne, det er vistnok utvivlsomt. Man tage f. Ex. en Position som Kul; ¹/₁₆ af Kulforbruget benyttes paa Københavns Gasværk, og en meget stor Del tages af Gasværkerne rundt omkring i de forskjellige Byer foruden ogsaa af de store Dampskibsselskaber og de andre større Industridrivende. Det vil altsaa umiddelbart først virke paa Bjerne og paa de Aktionærer, der findes i Bjerne. Det Samme er utvivlsomt Tilfældet med Ost, det er virkelig nærmest Bjerne, der kommer til at nyde godt deraf, men jeg skal forresten indrømme, at den fattige Befolkning paa Landet ogsaa vil have godt deraf, hvorimod det i Virkeligheden ikke umiddelbart vil komme Landbefolkningen tilgode, men lad dog os vise, at vi Repræsentanter, der ere valgte af de almindelige Landboere, gjøre Bort til en Lettelse for Bjerne, og at det er kun Godsæiernes og Købstædernes Repræsentanter, der sætte sig og have sat sig derimod, vi Andre have været ivrige med at tilbyde Købstæderne disse Begunstigelser, ikke alene nu, men oftere og endda høiere og meget større, idet vi vilde tage en Formue- og Indkomstskat, men den vil utvivlsomt komme til at ramme Landbruget. (Hør!) Ja, det ærede Medlem siger „Hør“, men det skal staa fast, at Bjernes Repræsentanter ikke skulle kunne sige Andet, end at det er deres egen Beskedenhed, at de ikke ville have et saadant Forslag gennemført. Jeg kan nævne mange flere Positioner, som utvivlsomt direkte og umiddelbart ville være til Fordel for Bjerne, men, som sagt, det at hjælpe Bjerne, og derved vor Handel og Industri er til Fordel for hele Landet. Naar jeg altsaa udtaler mit Standpunkt, ville de Herrer se, at jeg ikke ubetinget holder paa de bestemte 3¼ Millioners Nedsættelse, naar jeg kunde faae en Toldlov, som jeg ønskede den. Det er der desværre ikke stor Udsigt til. (Th. Nielsen: Na ja!) Det ærede Medlem siger „Na ja“; jeg tror det ikke, men idet jeg udtaler mig om den og viser, at den særlig vil komme København og Købstæderne tilgode, maa man ikke glemme, at der er en anden Side af Toldloven, som man ikke kan lade ude af Betragtning, og det er Befkttelsen. Jeg tror, at dersom de Industridrivende ville have større